

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

Den Stund, det er mig givne
At leve her i Tiden,
Saa den trænge Tid,
Hil Synnen sigge net.

For din Død og Smerter
Sag af ganske Hjerte
Maade vil til mig:
Hil du høre mig?

Om min Selskab mude,
Det var saa du vilde:
Hil du høre mig,
Hil du høre mig af Nede.

Om til en Betænkning,
Kom paa din Befalning,
For at løse mig
Fra Synnen, Død og Lid.

At jeg vel kan bede,
At den rette Slave,
Maade vil mig til
Hil du høre mig af Nede.

Et huds Raad vil jeg bede,
Hil du høre mig af Nede,
Hil du høre mig af Nede,
Hil du høre mig af Nede.

Saa, vilst vil du høre
Dg et vende Ret
For min ringe Bøn,
For din lille Søn.

Du græder, du kvæder, du tigger om Naad';
Du Hænderne vrider, og ved ingen Naad,
I trettit Mars Vandren du lider al Nød,
Dg sidst du os frelser igjennem din Død.

For mig du blev faaret, for mig du blev Træl;
Du smagede Døden, at redde min Sjæl;
Du hænger foragtet, men tænker paa mig;
Du beder for andre, men glemmer bort dig.
Dit hellige Legeme mit Paaskelam var;
Den bittreste Galde for Bølhyst du ta'r;
At gjøre mig salig, du lider al Nød;
At skænke mig Livet, saa hænger du død.

Saa blev da fuldkommet Guds evige Naad,
Saa lagdes Grundvolden til Styrke og Naad'.
Opstandelsen følger, og alt blev bestilt;
Han har nu gjort alt, at min Sjæl kan bli' frelst.
Saa saligt som det udi Skabelsen var,
Dg end mere lykkeligt, thi Jesus han har
En evig Retfærdighed for os tilreds.
Kom, fattige Synner, og giv dig tilfreds!

Hvad er da at være forsonet med Gud?
Det er, at han tømte Forbandelsen ud.
Hvad er da at være oprettet igjen?
Det er, at havt Ret til at være Guds Bøn.
Faar, tro dig for den Skyld, saa ussel du er,
Med hele din Brode og alt dit Besvær,
I Frelserens Hænder; han vil og han kan
For hele din Salighed være din Mand.

Oversat fra Svensk.

Min Gud og Fader hære,
Hil jeg høre mig,
Hil jeg høre mig,
Hil jeg høre mig.

Sed til Jesus.

Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig.

Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig.

Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig.

Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig.

Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig,
Om du hører mig.

Fem Sange til Herrens Dre.

Udgivet

af

A. B.

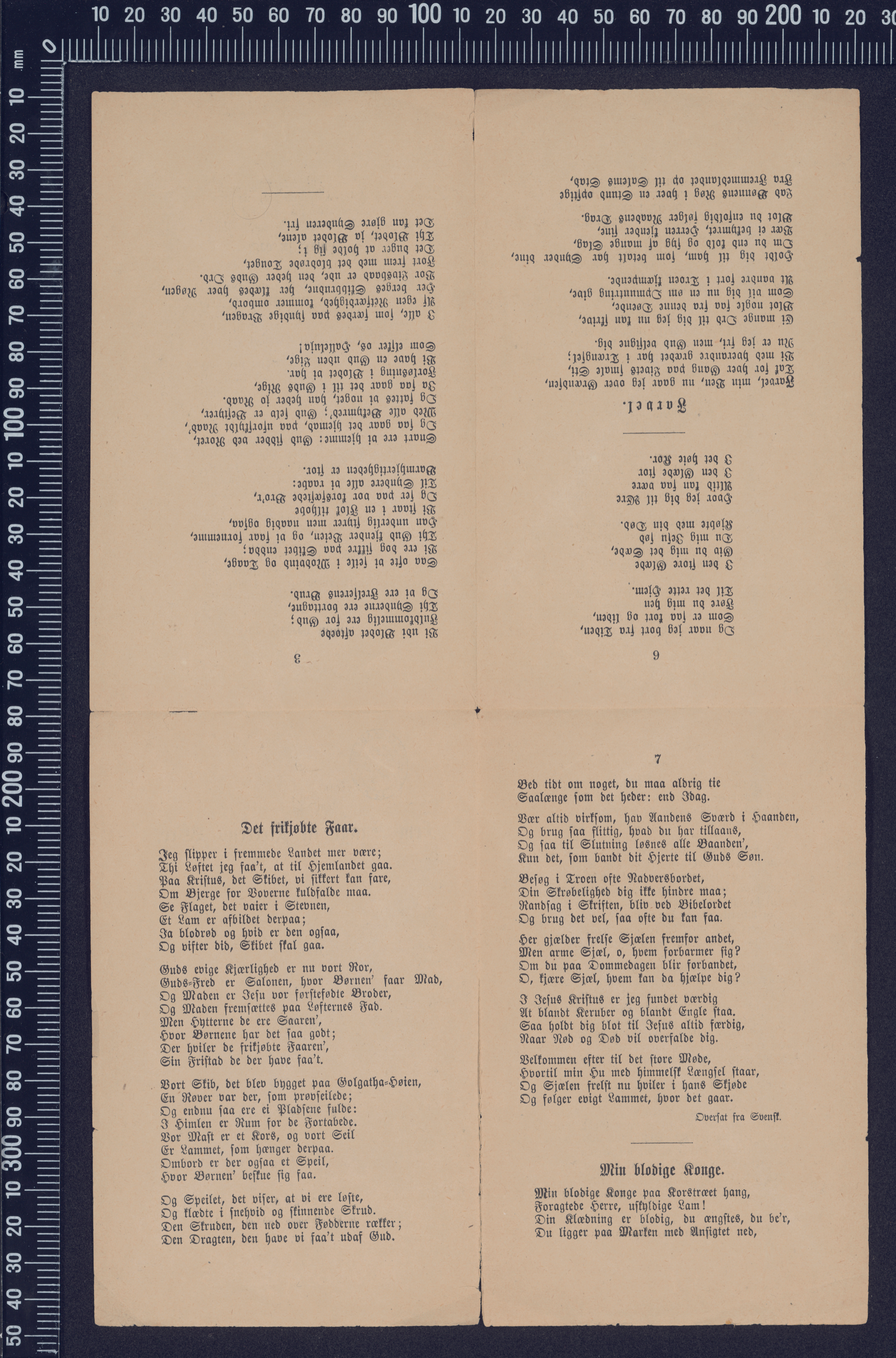
Pris: 10 Øre.

Bergen.

A. B. Birkelands Forlag.

1877.

V box 30:883

I alle, som færedes paa synlige Vragen,
 Alt egen Hæderlighed, kommer ombord,
 Her berges Stibbruden, her fædes hver
 For Kædsbaad er ud, den heber Guds Ord.
 Fort frem med det blodige Tonget,
 Det bager at holde sig i;
 Thi Lobet, ja Lobet alene,
 Det kan gøre Synderen fri.

Snart ere vi hjemme: Gud fibder ved Høret,
 Og saa gaar det hjemad, paa uforfælt Raad,
 Med alle Hæder; Gud selv er Hæder,
 Og fattes vi noget, han heber jo Raad.
 Sa saa gaar det til i Guds Rigte,
 Forløsning i Lobet vi har,
 At have en Gud uden Rigte,
 Som efter os, Gællestus!

Saa ofte vi selle i Mødning og Raage,
 Thi ere dog fittre paa Stibet endaa;
 Thi Gud fænder Beten, og vi faar fornemme,
 Han underlig styrer men naadig og faa,
 At faar i en Stot tilhøbe
 Og ser paa vor forstæfede Høret,
 At Syndere alle vi raade:
 Barmhertighed er for.

At vi Lobet afstøbe
 Kuldommelig ere for Gud;
 Thi Syndere ere borttagne,
 Og vi ere Gæstherens Brud.

Det frikjøbte Faar.

Jeg slipper i fremmede Landet mer være;
 Thi Løftet jeg saa't, at til Hjemlandet gaa.
 Paa Kristus, det Stibet, vi sikkert kan fare,
 Om Vjerge for Voverne kuldfalde maa.
 Se Flaget, det vaier i Stevnen,
 Et Lam er afbildet derpaa;
 Ja blodrød og hvid er den ogsaa,
 Og vifter dig, Stibet skal gaa.

Guds evige Kjærlighed er nu vort Kor,
 Guds-Fred er Salonen, hvor Børnen' faar Mad,
 Og Maden er Jesu vor forstefødte Broder,
 Og Maden fremsættes paa Løsternes Fad.
 Men Hytterne de ere Saaren',
 Hvor Børnene har det saa godt;
 Der hviler de frikjøbte Faaren',
 Sin Fristad de der have saa't.

Vort Stib, det blev bygget paa Golgatha-Høien,
 En Røver var der, som prøvseilede;
 Og endnu saa ere ei Bladsene fulde:
 I Himlen er Rum for de Fortabede.
 Vor Mast er et Kors, og vort Seil
 Er Lammet, som hænger derpaa.
 Ombord er der ogsaa et Speil,
 Hvor Børnen' bestue sig saa.

Og Speilet, det viser, at vi ere løste,
 Og klædte i snehvid og skinnende Skrud.
 Den Skruden, den ned over Fodderne rækker;
 Den Dragten, den have vi saa't udaf Gud.

Saa vel, min Ven, nu gaar jeg over Brænderen,
 Nat for hver Gang paa Livets smale St,
 At med haerendende har i Krængsel;
 Nu er jeg fri, men Gud velsigne dig.
 Et mange Ord til dig jeg nu kan fætre,
 At blot nogle faa fra denne Døende,
 Som vil dig nu en om Spinnung gibe,
 At vandre fort i Troen slæmpende.
 Gødt dig til ham, som betalt har Synder dine,
 Om du end sold og sig af mange Slag,
 Hver ei betynder, færen fænder sine,
 Blot du enfoldig følger Raadens Drag.
 Saa Bønnens Røg i hver en Stund opfåge
 Fra Bønnelands op til Sælens Stad.

Farvel.

Og naar jeg bort fra Tiden,
 Som er saa fort og liden,
 Høre du mig her
 At det rette Stjem.
 I den store Slæde
 Gå du mig det Sæde,
 Du mig fæstet
 Skjulte med din Død.
 Hvor jeg dig til Hæde
 Stilt kan faa være
 I den store Slæde
 I det høie Høret.

Ved tidt om noget, du maa aldrig tie
 Saalænge som det heder: end Idag.
 Vær altid virksom, hav Landens Sværd i Haanden,
 Og brug saa flittig, hvad du har tillaaens,
 Og saa til Slutning løsnes alle Baanden',
 Kun det, som bandt dit Hjerte til Guds Son.

Besøg i Troen ofte Nadversbordet,
 Din Skrøbelighed dig ikke hindre maa;
 Randsag i Skriften, bliv ved Bibelordet
 Og brug det vel, saa ofte du kan faa.

Her gjælder frelse Sjælen fremfor andet,
 Men arme Sjæl, o, hvem forbarmer sig?
 Om du paa Dommедagen blir forbandet,
 O, kjære Sjæl, hvem kan da hjælpe dig?

I Jesus Kristus er jeg fundet værdig
 At blandt Keruber og blandt Engle staa.
 Saa holdt dig blot til Jesus altid færdig,
 Naar Nød og Død vil overfalde dig.

Velkommen efter til det store Møde,
 Hvortil min Hu med himmelsk Længsel staaer,
 Og Sjælen frelst nu hviler i hans Skjøde
 Og følger evigt Lammet, hvor det gaar.

Dørfat fra Sønstf.

Min blodige Konge.

Min blodige Konge paa Korstræet hang,
 Foragtede Herre, uskyldige Lam!
 Din Klædning er blodig, du ængstes, du be'r,
 Du ligger paa Marken med Ansigtet ned,